

deSingel

Internationale Kunstcampus

2009-2010

RODE ZAAL

ARS MUSICA IN ANTWERPEN

**MUZIEKTHEATER TRANSPARANT
& SPECTRA ENSEMBLE & TRIATU
& VOCAALLAB NEDERLAND
OLV. MARIT STRINDLUND
VR 12 MRT 2010**

2009-2010 / ARS MUSICA IN ANTWERPEN

LECTURE RECITAL 'KLANK IN DE RUIMTE' DOOR MAARTEN QUANTEN
& STEFAN PRINS

DI 9 MRT 2010 (20 UUR, KLEINE ZAAL)

E – XXI OLV. FILIP RATHÉ

WO 10 MRT 2010 (18 UUR, ZWARTE ZAAL)

ENSEMBLE CAIRN OLV. GUILLAUME BOURGOGNE

WO 10 MRT 2010 (20 UUR, BLAUWE ZAAL)

REQUIEM FOR A DYING PLANET

DO 11 MRT 2010 (20 UUR, BLAUWE ZAAL)

SONG OF MY SOUL (INSTITUTE FOR LIVING VOICE 2010)

DO 11 MRT 2010 (22 UUR, KLEINE ZAAL)

**MUZIEKTHEATER TRANSPARANT & SPECTRA ENSEMBLE & TRIATU
& VOCAALLAB NEDERLAND OLV. MARIT STRINDLUND
VR 12 MRT 2010 (20 UUR, RODE ZAAL)**

CENTURY SONGS OLV. DAVID MOSS (INSTITUTE FOR LIVING VOICE
2010)

VR 12 MRT 2010 (22 UUR, KLEINE ZAAL)

WIBERT AERTS

ZA 13 MRT 2010 (18 UUR, PODIUM RODE ZAAL)

ARDITTI QUARTET

ZA 13 MRT 2010 (20 UUR, BLAUWE ZAAL)

KOOR/INSECT OLV. ERIC THIELEMANS

ZA 13 MRT 2010 (22 UUR, RODE ZAAL)

organisatie **deSingel** ism. **Ars Musica**

inleiding **Maarten Beirens in gesprek met Annelies Van Parys /
19.15 uur / foyer de kunsthaven**

begin **20.00 uur**

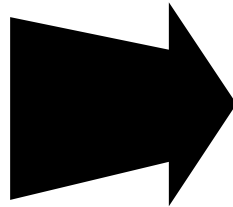
einde **21.15 uur**

er is **geen pauze**

teksten programmaboekje **Maarten Beirens**

coördinatie programmaboekje **deSingel**

AN INDEX OF MEMORIES

ANNELIES VAN PARYS compositie
SAPPHO & ANNELIES VAN PARYS tekst
CAROLINE PETRICK regie
MARIT STRINDLUND muzikale leiding
KATLEEN VINCK scenografie
ANNELEEN DE CAUSMAECKER stage kostuums
HENRY KELDER repetitor
KIM RENS techniek

VOCAALLAB NEDERLAND

Els Mondelaers mezzo
Arnout Lems bariton
Camille Hesketh sopraan
Maria de los Angeles Marques Fernandez sopraan
Fanny Alofs mezzo/alt

SPECTRA ENSEMBLE en TRIATU

Jan Vercruysse fluit
Kris Deprey klarinet
Alex Van Aeken hoorn
Pieter Jansen viool
Bram Bossier altviool
Peter Devos cello
Frank Van Eycken percussie
Bjorn Denys percussie
Dimitri Dumon percussie

een productie van **Muziektheater Transparant** in coproductie met
deSingel, Spectra Ensemble en VocaalLAB Nederland.

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAvierVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

- ▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur
- ▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

Reclamepanelen omringen de bouwwerf van deSingel. De plaatsing van deze
panelen levert extra middelen op om de bouwkosten te financieren. De toelating voor
het plaatsen van de advertentiepanelen geldt voor de periode van de bouwwerken.
Wij hopen op uw begrip.

ARS MUSICA
International . Contemporary . Music . Festival

Annelies Van Parys © Anthony Berthaud

AN INDEX OF MEMORIES MAARTEN BEIRENS IN GESPREK MET ANNELIES VAN PARYS EN CAROLINE PETRICK

De oorsprong van 'An Index of Memories' gaat terug op twee reeds bestaande composities van Annelies Van Parys: 'Hymnoi' (voor mezzosopraan en drie percussionisten, 2007) en 'Poëma' (voor mezzosopraan solo, 2006) – beide trouwens geschreven voor zangeres Els Mondelaers die ook in deze voorstelling zingt. Met die werken, kwamen ook de teksten mee die het vertrekpunt voor 'An Index of Memories' vormen: gedichten van de Griekse dichteres Sappho, die hier worden gespiegeld door eigentijdse commentaren erop in het Engels – geschreven door de componiste zelf. Die keuze mag dan ingegeven zijn door pragmatische overwegingen – oorspronkelijk was er een andere opera gepland, maar door problemen met het libretto werd er gezocht naar een alternatief ("Dit is mijn plan B-voorstelling", lacht Annelies Van Parys) – maar op basis van die bestaande werken heeft Annelies Van Parys wel een heel nieuw werk gecomponeerd. "Hymnoi was al van in het begin geschreven met de gedachte in het achterhoofd daar ooit nog iets verder mee te doen, maar ik wou het hier niet gewoon recycleren."

"Omdat de cast en het ensemble al vastlagen voor het oorspronkelijk bedoelde werk, had ik nu ineens heel ruime muzikale middelen tot mijn beschikking en ik heb ervoor gekozen die ook te gebruiken", vertelt ze. "En dus heb ik ook veel veranderd aan de muziek die ik nu als vertrekpunt nam. Het enige wat min of meer bewaard is zoals het was, is 'Poëma' voor stem solo – al zijn daar ook nog dingen bijgeschreven. 'Hymnoi' is veel meer enkel een vertrekpunt geweest: soms heb ik een deel van de melodie bewaard, soms heb ik enkel een deel van de begeleiding bewaard, soms heb ik er muzikale ideeën uit gelicht, soms letterlijk, vaak ook helemaal anders. 'Hymnoi' was voor drie slagwerkers, nu komen daar nog negen instrumenten bij, dus je kan je wel voorstellen hoe dat allemaal is geëvolueerd en uitgebreid."

Dat kan ook op een heel creatieve manier, vertelt Van Parys: "Soms heb ik bijvoorbeeld vijf maten overgenomen, daar volgt dan enkele maten nieuw materiaal op en daarna kan het zijn dat er weer drie maten uit een ander deel van het oorspronkelijke stuk daarop volgen: het betere knip- en plakwerk, zeg maar. De opmerkelijkste aanpassing zit in de orkestratie. In het oorspronkelijke stuk werkte ik veel met gongs en klokken. Nu ben ik al langer bezig om mijn muziek op de spectra (de samenstelling van boven-tonen) van klokken te baseren – hier heb ik dat ook met de gongs gedaan:

ik heb die opgenomen, de structuur van hun timbre in kaart gebracht en dan die combinaties van boventonen door het ensemble laten spelen: een suggestie van een klok of een gong (of een mengeling van beide) zonder dat er een echte klok of gong aan te pas komt.”

Met de teksten van ‘Poëma’ en ‘Hymnoi’ lag meteen ook het tekstmateriaal en dus het inhoudelijke vertrekpunt van ‘An Index of Memories’ vast. “De Oudgriekse teksten hadden we op die manier al meteen automatisch in de voorstelling binnengehaald, maar ik wou tegenover die vrouwenrol ook een man als tegenspeler. Ik ben dan op zoek gegaan naar tekstmateriaal daarvoor, maar zonder echt succes. Als ik teksten tegenkwam die geschikt leken, dook er wel een probleem op met de auteursrechten. Dus heb ik maar besloten om zelf in het Engels teksten voor dat mannelijke personage te schrijven”, legt Annelies Van Parys uit. De gedichten van Sappho zijn liefdespoëzie en dus is dat thema sterk aanwezig, maar voor Annelies Van Parys is er een ander aspect in de teksten dat minstens even belangrijk is: “Natuurlijk gaan die Oudgriekse teksten over de liefde, maar een thema dat nog veel sterker naar voor komt, is dat van de herinnering: Sappho herinnert iemand aan iets, ze heeft zelf herinneringen aan een vorige keer dat iets gebeurd is, of – en dat is frappant – ze stelt dat zij herinnerd zal worden door haar kunst. Het moet één van de eerste keren in de geschiedenis geweest zijn dat een kunstenaar zich bewust was van een leven na de dood, in de zin van voortleven via de artistieke verwezenlijkingen. Die herinnering die er al als thema in zit vond ik een interessant uitgangspunt. Wat het mannelijke personage doet, is feitelijk ook via herinneringen in zijn eigen verleden associatief op zoek gaan. Het begint met het woord verlangen - verlangen en herinnering gaan natuurlijk vaak samen - en bouwt van daaruit allerlei associaties op, maar hij maakt er steeds weer lijstjes van, opsommingen die hij telkens anders ordent. Zoals het werk van kunstenares Joëlle Tuerlinckx, maar ik vond het leuk dat ook eens op tekst toe te passen.”

Een heldere, vertellende voorstelling is het niet geworden. De twee personages krijgen het gezelschap van een vocaal trio dat flarden uit hun materiaal herhaalt en becommentarieert en gaandeweg wordt de strikte scheiding tussen de Oudgriekse poëzie (Zij) en de Engelse teksten (Hij) ook steeds vager. “Ik weet niet eens of het wel twee echte personages zijn”, geeft Annelies Van Parys zelf aan. “Zijn het allegorieën, verpersoonlijkingen van bepaalde dingen, of zijn het gedachten van één iemand? Ik weet het niet. En ik denk dat de toeschouwers dat ook maar ieder voor zich moeten uitmaken.”

‘An Index of Memories’ is aangekondigd als een geënceneerd concert. Binnen de brede waaier van mogelijkheden die de laatste decennia in het muziektheater zijn gegroeid lijkt dat een bewuste keuze om het muzikale aspect meer gewicht te geven dan het scenische aspect. “Het is zeker geen muziektheater in de zin dat er een verhaallijn zou zijn die te volgen is.

Voor mij is muziektheater muziek die op een bepaalde manier geënceneerd wordt en de mate waarin er zulke encenering is, bepaalt of het echt als muziektheater zal overkomen of niet. Hier hebben we met weinig middelen moeten werken, zodat de term geënceneerd concert mij wel het meest aangewezen lijkt”, zegt Van Parys. Bij die mening sluit regisseur Caroline Petrick zich naadloos aan: “Er zijn geen personages, het vertrekpunt is echt de muziek – met dan nog twee werken die al bestonden, waar dan de rest van de voorstelling rond is gebouwd. Dat is natuurlijk niet evident en dan vraag ik mij meteen af: heeft dat een regie nodig? En welke oplossingen kan je aanbrengen? Ik noem het ook liefst een geënceneerd concert, dat creëert toch andere verwachtingen dan muziektheater.” Veel heeft dat ook de maken met Caroline Petricks benadering van de regie. “Mijn achtergrond ligt op het podium en wat ik doe richt zich op de performance, op het hier en nu, zegt ze. “Voor mij is een regie niet een kwestie van mooie beelden, zoals het tegenwoordig zo vaak gebeurt – op dat vlak zijn er fantastische dingen gedaan, zoals bijvoorbeeld het werk van kunstenaar James Turrell – maar ik ben helemaal geen beeldend kunstenaar, ik ga op zoek naar het persoonlijke van de performance, de présence van de zangers/acteurs.”

“Voor de regie heb ik mij sterk op de uitvoeringspraktijk gericht: hoe kunnen de zangers in het brengen van die liederen iets toevoegen dat méér dan een gewoon concert is? De truc was om het om te draaien: niet hoe moeten we ‘An Index of Memories’ brengen, maar hoe kunnen wij (de zangers) ‘An Index of Memories’ gebruiken om iets over onszelf te vertellen?” De persoonlijkheid van de zangers en de authenticiteit waarmee ze iets van zichzelf prijsgeven op het podium is een aspect dat Caroline Petrick nauw aan het hart ligt, zo benadrukt ze. “Ik word steeds geraakt door de mensen in hun kwetsbaarheid. Zangers zijn wat dat betreft te vergelijken met dansers, alleen veruiterlijken ze dat niet door grote bewegingen. Zangers hebben meer een soort van innerlijke beweging en wat ik probeer is iets daarvan tastbaar te maken. Er bestaat voor mij zoiets als waarheid op de scène, het gevoel dat elke zanger, elke mens, onvervangbaar is.”

Een belangrijk element daarbij is de manier waarop de muziek, die Petrick ook beschrijft als één ononderbroken reis, in de loop van de voorstelling verschillend wordt ingekleurd. “Ik heb getracht toch een indeling, een soort segmentering aan te brengen door de dynamiek op de scène, door verschillende energieën te laten evolueren. Ik vind het een boeiend idee - en dat is ook wat ik op de zangers heb trachten over te brengen – dat muziek echt gedacht kan worden, dat het gedachten kan dragen. En zo’n gedachte blijft doorgaan, wordt vastgehouden in het hoofd van de toeschouwers, ook wanneer je stopt met zingen.”

Net als in de muziek de grens tussen de twee imaginaire personages en de drie stemmen van het ‘koor’ geleidelijk van functie wisselen en meer in

elkaar versmelten, brengt de regie die voortdurende ambiguïteit naar voor, zegt Petrick: “Een constante is hoe de zangers zich tegenover elkaar positioneren op scène: nu eens staan ze als individu tegenover de groep, dan weer is het een kwestie van afwisselend toenadering zoeken of zich verwijderen ten opzichte van elkaar. Op die manier bespelen we ook de ruimte en geef je vorm aan de beleving.”

Het mag dan een productie met eerder beperkte middelen zijn, dat is tegelijk natuurlijk ook een krachtig gegeven dat je in de regie kan uitspelen, beseft ook Caroline Petrick. “Het is een kleinschalige voorstelling, heel sober en het publiek zit er ook fysiek heel dicht op. Het is een voorstelling die echt op de huid kan zitten.

Annelies Van Parys

Annelies Van Parys (°1975) studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium Gent bij Luc Brewaeyts. Ze kreeg de prijs Vlaanderen-Québec en de prijs Jeugd en Muziek voor compositie en was laureate van het Tactus Internationaal Compositieseminarie met 'Einklang' voor orkest. Haar 'Phrases V' werd geselecteerd voor de World Music Days in Zagreb. Ze schreef muziek voor en werd uitgevoerd door zowat alle Belgische topensembles (Spectra, Champ d'Action, Hermes, Ictus, I Solisti, Nadar...) evenals de meeste orkesten. Haar Eerste Symfonie 'Carillon' werd geschreven voor de Filharmonie en gedirigeerd door Sian Edwards. 'Ruhe', een muziektheaterstuk met muziek van Schubert en Van Parys in een concept van Josse De Pauw, ging op het KunstenfestivaldesArts in première en werd door Collegium Vocale Gent onder de vleugels van Muziektheater Transparant uitgevoerd op heel wat grote theaterfestivals in Europa en ver daarbuiten. Orkest de Volharding (Amsterdam) creëerde 'Canzon' in het Muziekgebouw aan't IJ. Haar Tweede Symfonie 'Les Ponts' werd boven de doopvont gehouden door het Symfonie Orkest Vlaanderen onder leiding van Otto Tausk en werd geselecteerd voor de IAMIC Sounds of the Year 2009. Het New York New Music Ensemble speelde 'Fragrances' in de Merkin Concert Hall in New York en ze was reeds te gast op de Gaudeamus muziekweek in Amsterdam met 'Poièma'. Zowat al haar werken werden zowel door pers, publiek als musici heel positief onthaald. Sinds 2007 is Annelies Van Parys componist in residentie bij muziektheater Transparant. Annelies Van Parys doceert vormanalyse aan het Koninklijk Conservatorium Brussel.

Caroline Petrick

Caroline Petrick werd geboren te Gent. Ze volgde een acteursopleiding aan het conservatorium van Luik. Na 2 jaar behaalde ze een eerste prijs. In die tijd werkte ze met Jacques Delcuvellerie (Groupov). Vervolgens wordt haar parcours gekenmerkt door ontmoetingen en affiniteiten in een zoeken, onderzoeken. Haar voorkeur gaat uit naar creaties waarin verschillende artistieke disciplines worden gebruikt. Ze werkte met verschillende regisseurs, in het bijzonder met Thierry Salmon, bij wie ze in zijn 'Les Amazones' in Volterra speelde. Voor deze interpretatie ontving ze de Ubu-prijs. Ze speelde ook in voorstellingen van Ingrid von Wantoch-Rekowski ('A-Ronne', Luciano Berio; 'In h-moll', een voorstelling waarin tien acteurs delen uit Bachs gelijknamige mis zingen en 'Métamorphoses d'Avilla'). Verder was ze ook te zien in muzikale vertellingen voor kinderen, zoals 'Mijn hart is een pinguïn' (productie Pantalone) en 'Het verhaal van Babar' op muziek van Poulenc (Vlaamse Opera Gent, mei 2004). Caroline Petrick houdt van poëtische vertellingen en neemt graag deel aan literaire festivals, bijvoorbeeld het Groot Beschrijf. Vanuit haar achtergrond als actrice gaat Caroline Petrick stevast op zoek naar een fysieke en

ruimtelijke confrontatie met muziek. Oorspronkelijk als regieassistente bij Jean-Claude Berutti ('Old Times' van Harold Pinter en 'Dantons Tod' van Gottfried von Einem) en Guy Joosten ('Oedipus Rex'), daarna in eigen regiewerk. Haar voorkeur gaat uit naar vergeten geraakte stukken en hedendaagse composities. In 2001 maakte ze haar eerste voorstelling, 'Golden Vanity' naar de gelijknamige opera van Britten, opgevat als muziektheater. Deze voorstelling ging in première in de Opéra de Wallonie te Luik en werd hernomen in de Munt en in het Concertgebouw Brugge. In 2003 regisseerde ze 'Weisse Rose' van Udo Zimmermann, die na opvoeringen op het Festival de Liège en in De Munt op tournee door Europa ging. Haar derde operaproductie 'Jakob Lenz' (Wolfgang Rihm) maakte ze onder Muziektheater Transparant. Vanaf 2006 is ze artiest in residentie bij dit gezelschap. Daar regisseerde ze 'La Mort de Sainte-Almèenne' (Arthur Honegger) en 'Reset' (Vasco Mendonça). Vorig seizoen regisseerde ze er twee nieuwe producties: in 'Wolpe!' werkt ze rond de geëngageerde muziek van Stefan Wolpe. 'Waar is mijn ziel?' is een ruimtelijke zoektocht naar de erotische geladenheid in de madrigalen van Claudio Monteverdi.

Marit Strindlund

Marit Strindlund volgde een vierjarige opleiding aan de Koninklijke Muziekacademie van Stockholm bij de vermaarde dirigent en professor, Jorma Panula. Ze vervolgde haar studies in Manchester aan het Royal Northern College of Music, waar ze zich specialiseerde in opera dirigeren bij Mark Elder en Mark Shanahan en waar ze in 2006 afstudeerde. Marit Strindlund nam deel aan masterclasses voor dirigeren, gedoceerd door Esa-Pekka Salonen, Gianadrea Nosedà, Mark Elder en Alan Gilbert. Marit Strindlund begon haar beloftevolle operacarrière met het dirigeren van de wereldpremière van 'Bröderna Lejonhjärta' in het Gothenburg Opera House, gevolgd door een uitgebreide tournee. Bij de Värmland Opera dirigeerde ze onder meer 'De Toverfluit' en diverse operaconcerten. Bij de Gothenburg Opera Studio was ze dirigente voor 'The Consul'. Marit Strindlund heeft bijzondere aandacht voor hedendaagse opera en dirigeerde in de Gothenburg Opera Studio het opgemerkte 'Kvinnogräl' van Werle. Door haar interesse in hedendaagse muziek, was Marit Strindlund artistieke leider van EUFONIA, een festival voor hedendaagse kamermuziek (Jämtland, Zweden), van 2003 tot 2006. In het Verenigd Koninkrijk was Marit Strindlund dirigente voor uitvoeringen van Puccini's 'La Rondine' in Saddler's Wells (Londen). In de Opera Garden Aberdeen, dirigeerde ze 'Turn of the screw', 'Hansel und Gretel' en assisteerde ze voor 'Falstaff'. Als assistent werkte Marit Strindlund ook samen met Sylvain Cambreling aan de Opéra National de Paris voor 'Wozzeck' en 'Fidelio'. Als symfonisch dirigent leidde ze talrijke orkesten waaronder het Norrköping Symphony Orchestra, Helsingborg Symphony Orchestra,

London Southbank Sinfonia, L'Orchestre Philharmonique Luxembourg, West Bohemia Symphony Orchestra, Kharkov Symphony Orchestra. Voor de Zweedse nationale TV (SVT2° en radio (P2), maakte Marit Strindlund opnames met het KammerensembleN, een gerenommeerd hedendaags muziek ensemble.

Katleen Vinck

Katleen Vinck volgde opleidingen architectuur, theatervormgeving, schilderen en videokunst. Ze maakt theater- en beeldend werk. Als scenografe werkte ze voor o.a. ZT Hollandia, Barre Weldaad, Das Rheinische Landestheater Neuss, Zeeland Nazomerfestival, Het Paleis, Union Suspecte en Station Zuid. Ze maakte beeldend werk voor o.a. Error One, Existentie, Cellophane en In Between en detheatermaker. In haar installaties en scenografieën toont Katleen Vinck een fascinatie voor 'verloren architectuur', resten van wat ooit was, bunkers, 'sporen' in het landschap en artificiële natuur. Haar werk gaat vaak voorbij aan een logica op het vlak van functionaliteit en draagt bewust fouten in zich. De constructies worden dikwijls uit hun verband gelicht en opgevoerd in andere perspectieven waardoor een nieuwe samenhang met vreemde verwantschappen ontstaat.

VocaalLAB Nederland

VocaalLAB Nederland is een internationale werkplaats voor zangers en componisten. Het ontwikkelt en produceert nieuwe vocale muziek in combinatie met toneel, dans, film, beeldende kunst en andere kunstvormen. Binnen de werkplaats van VocaalLAB werken zangers samen met componisten, vocale meesters, dirigenten, regisseurs, acteurs en choreografen. In haar zevenjarig bestaan bouwde VocaalLAB aan een solistennetwerk, waaruit orkesten, theatergezelschappen, festivals en operahuizen geregeld putten. Gelauwerde en beginnende talentvolle componisten schrijven nieuw werk voor VocaalLAB, werken samen met de jonge professionele zangers en doen onderzoek naar de weidse mogelijkheden van de stem. VocaalLAB produceert jaarlijks voorstellingen en concerten voor binnen- en buitenlandse vooraanstaande podia en festivals zoals Festival Wien Modern, de Donaueschinger Musiktage en de Internationale Gaudeamus Muziekweek, maar ook voor het Oerol Festival, Festival Karavaan en Theaterfestival Boulevard. VocaalLAB was in 2007 te gast in het Arnold Schönberg Center in Wenen en op het Festival Musica in Alicante; in 2008 stond VocaalLAB op het Cankarjev Dom Festival in Ljubljana, het Festival Music of our age in Boedapest en het CDMC in Madrid. Ook bracht VocaalLAB in 2008 een nieuwe opera van Maria de Alvear op de Dresdner Tage für Zeitgenössische Musik, en was te gast bij o.m. November Music en Festival Ultraschall in Berlijn. In 2009 vormden de concerten van 'Machinations' van Georges Aperghis tijdens

de Operadagen Rotterdam en het Boulevard Festival (Den Bosch) een van de hoogtepunten, naast Dusapin's opera 'Passion' in het Holland Festival en 'Autland' van Sergej Newski in de Ruhtriennale te Bochum. In 2010 zal VocaalLAB o.a. meewerken aan Seung-Ah Oh's nieuwe opera 'Lege Wieg - Bos Besik' die in coproductie gaat met Hollands Diep en aan de nieuwe opera 'A Dog's Heart' van Alexander Raskatov bij De Nederlandse Opera. www.vocaal-laboratorium.nl

Triatu

Triatu is een hedendaagse slagwerkensemble gevormd door Björn Denys, Dimitri Dumon en Frank Van Eycken. Hun repertoire bestaat hoofdzakelijk uit hedendaags klassieke muziek met veel aandacht voor composities van Belgische bodem. Het trio ontstond in de zomer van 2000. Björn, Dimitri en Frank waren net afgestudeerd aan het Conservatorium van Brussel en werkten mee aan 'De Johannespassie' van de Gentse componist Johan Desmet. Tijdens deze samenwerking ontstond het plan om een hedendaags percussietrio op te richten. In januari 2001 was hun eerste concert een feit. In mei 2001 werd Triatu laureaat van de Belgische kamermuziekwedstrijd Tremplin en in 2004 werden ze geselecteerd als een van de drie debuutensembles in de kamermuziekwedstrijd Gouden Vleugels. Ze creëerden samen met hun mentorensemble Zefiro Torna 'Zones', een programma dat de grenzen van tijd en ruimte overstijgt. Deze formule werd bekroond met de Klara Tandem trofee als zijnde het meest beklivende koppelconcert. Triatu speelde op gerenommeerde festivals waaronder Festival van Vlaanderen, Ars Musica, Prettig Klassiek (Rivierenhof Deurne), Avanti!, OdeGand. Ze werkten samen met onder meer Spectra Ensemble, Walpurgis, De Roovers, Josse De Pauw, Pierre Vervloesem, Het Toneelhuis, Muziektheater Transparant, Ania Losinger, Els Mondelaers. Triatu heeft ook tot doel jongeren in contact te brengen met hedendaagse muziek en percussie. Hiervoor creëerden ze een educatief programma dat in 2002 werd opgenomen door Jeugd en Muziek Vlaanderen en Jeunesses Musicales de la Wallonie. In 2010 verwacht Triatu de release van hun eerste cd, opgenomen met de steun van radio Klara.

Spectra Ensemble

Spectra Ensemble is opgericht in 1993 met Filip Rathé als dirigent en artistiek leider. Het ensemble heeft de expliciete bedoeling om Vlaamse hedendaagse muziek uit te voeren op een professioneel en hoog kwalitatief niveau. Dit in confrontatie en dialoog met het werk van internationale collega's. Het ensemble werkt op structurele basis samen met in Vlaanderen werkende componisten en brengt hun werk op internationale podia. Acht gedreven musici met jarenlange ervaring in het hedendaagse repertoire vormen de vaste kern van het

ensemble. Afhankelijk van het programma wordt de groep uitgebreid met ervaren collega's. Spectra creëert vele opdrachtwerken in dialoog met referentiewerken in een ruime waaier aan presentatievormen zoals concerten, happenings, muziektheater en multimedia events. Het ensemble was te gast op verscheidene belangrijke festivals waaronder Ars Musica (B), Transit (B), Festival Musica Nova (Braz), Zyklus Festival (D), November Music Festival (NL, B, D), Musica Sacra (NL) en het Traiettorie Festival (I).

www.spectraensemble.com

Muziektheater Transparant

Muziektheater Transparant is een internationaal productiehuis voor muziektheater. Vertrekend vanuit de artistieke en maatschappelijke actualiteit gaat het een intensieve dialoog aan met kunstenaars uit verschillende disciplines. Het creëert, vernieuwt en presenteert muziektheater in al zijn diversiteit en voor een breed publiek. In de creatie van nieuwe projecten staat het vocale centraal. Oude en nieuwe muziek worden gelijktijdig geprogrammeerd en met elkaar geconfronteerd. Bijzondere aandacht gaat uit naar de ondersteuning van hedendaagse muzikanten en de ontwikkeling van hun werk. Transparant biedt residentie aan drie huiscomponisten: Wim Henderickx, Jan Van Outryve, Eric Sleichim, en twee huisregisseurs: Wouter Van Looy en Caroline Petrick. Het engageert zich om het muziektheater van Josse De Pauw en An De Donder te produceren. Daarnaast zijn Annelies Van Parys en Joachim Brackx, twee veelbelovende Vlaamse componisten, uitgenodigd om tijdens een driejarige residentie bij Transparant hun eerste stappen in muziektheater te zetten. Muziektheater Transparant wil bovenal een huis zijn waar al die paden elkaar kruisen en inspireren. Als basis van de verdere zoektocht naar wat muziektheater is, blijft de werking met jonge artiesten en het stemmenproject Institute for Living Voice van groot belang. De ontmoetingen met zangers uit diverse stijlen en tradities en het creëren van nieuw werk met jonge zangers leverde de voorbije jaren enkele spraakmakende voorstellingen op, en gaf ook artistieke zuurstof aan de hele werking. Transparant kadert zijn werk in een internationaal perspectief: reisvoorstellingen en samenwerkingen met internationale structuren vormen een belangrijk deel van de werking. Transparant was reeds te gast op o.a. de Salzburger Festspiele, het KunstenfestivaldesArts, diverse Cultuursteden van Europa, Edinburgh International Festival, Hollandfestival, Singapore Arts Festival. Deze verscheidenheid aan voorstellingen, artiesten en productiemethodes geven Muziektheater Transparant een uniek nationaal en internationaal karakter.

www.transparant.be

Els Mondelaers

Na haar meestergraad Muziekpedagogie aan het Lemmensinstituut behaalt de mezzo Els Mondelaers aan het Gentse Conservatorium met grote onderscheiding de meestergraad Klassieke Zang in de klas van Mireille Capelle, bij wie ze zich ook specialiseert als solist in de Hedendaagse Muziek. Met hedendaags werk stond ze op de planken met het Prometheus Ensemble, Champ d'Action, Ictus, Spectra Ensemble, HERMESensemble, doelenEnsemble, Triatu, het Nadar ensemble, Slagwerkgroep Den Haag, het Nieuw Ensemble e.a. Regelmatig verleent ze haar medewerking aan VocaalLAB Nederland met wie zij reeds op Gaudeamus Festival, Toonzetters, Holland Festival, Oerol en November Music stond. Bij muziektheater LOD speelde ze mee in de performance 'Aeon' (Daan Janssens/Stef Lernous) en in de opera 'House of the sleeping beauties' (Kris Defoort/Guy Cassiers). Bij muziektheater Transparant bracht ze het monodrama 'The Medium' van Maxwell Davies in Barcelona, Mexico-City, Leuven, Maastricht en in Glasgow. Ook werkte ze mee aan 'Pour vos beaux yeux' en dit seizoen aan 'An index of memories' (Annelies Van Parys/Caroline Petrick). In 2006 werd zij geselecteerd om zich bij de 'Lucerne Festival Academy Vocalists' olv. Daniel Reuss en Pierre Boulez te voegen. In september 2009 werd ze uitgenodigd om 'Sinfonia' van Luciano Berio olv. Pierre Boulez ten gehore te brengen. Ook het Lied draagt ze een warm hart toe. Dit seizoen zal zij zingen in het vocaal kwartet dat door de pianisten Inge Spinette en Jan Michiels is samengesteld. Op het programma staan oa. het opus 74 en 138 van Robert Schumann. Samen met de pianiste Jozefien Van Parys vormt ze een vast liedduo. In mei 2007 traden ze op voor koningin Paola in de Academia Belgica te Rome.

Fanny Alofs

Fanny Alofs is een veelzijdige zangeres met twee grote liefdes: improvisatie en theater. Haar omvangrijke en flexibele stem en haar uitstekende gevoel voor vreemde talen bieden haar de gelegenheid om in meerdere genres te werken: moderne jazz, latin, hedendaagse klassieke muziek en crossover. Tijdens haar bachelorstudie vocale jazz won ze een exclusieve masterclass vocale improvisatie met de New York Voices in 2003; in 2006 werd ze uitgekozen voor een vijfdaagse workshop in New York met Dianne Reeves en gaf ze een concert in Carnegie Hall. Oorspronkelijk begonnen als jazzzangeres, breidt Fanny haar werkveld steeds verder uit; inmiddels is ze ook intensief bezig met muziektheater en hedendaags klassiek repertoire. Ze werkte als soliste samen met de dirigenten Jaap van Zweden en Reinbert de Leeuw en met componist Steve Reich en nam deel aan het Utrechtse jeugdoperafestival YO! in 2005. In 2006 zong en speelde zij in de KORZO muziektheaterproductie 'Sottenschip' van Anke Brouwer en Boukje Schweigman. In 2007 in

speelde ze in verschillende producties van het VocaalLAB Nederland, o.m. in het Amsterdamse Veemcomplex, op straattheaterfestival De Karavaan, en wederom op het YO! festival. In 2008 vertolkte ze een hoofdrol in de productie 'Sneeuw witje' van Jeugdtheater Sonnevand. Alofs werkt als tekstschrijfster samen met jazzcomponiste Jelke Smit. Samen schreven zij in opdracht van Festival Made in Leiden een miniopera die door Esther Apituley en haar ensemble in januari 2008 werd uitgevoerd. Daarnaast schrijft Fanny geheel eigen werk. Haar songs zijn een kruising van jazz, folk en kleinkunst. In mei 2006 sloot zij haar bachelorstudie jazz-zang bij Anette von Eichel aan het Koninklijk Conservatorium af met onderscheiding. Momenteel volgt Fanny een masterstudie bij Lydia van Dam aan het Conservatorium van Amsterdam.

Camille Hesketh

Sopraan Camille Hesketh (Vancouver, Canada), voltooide in Canada haar masteropleiding Zang, en vervolgde haar studie aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Zij heeft gezongen in tal van hedendaagse muziektheaterproducties en concerten in Europa en Noord- en Zuid-Amerika. Zo zong zij in Ocean of Rain van Yannis Kyriakides tijdens het Aldeburgh Festival in Engeland, alsmede in concerten met onder meer het Asko|Schönberg Ensemble, het Nieuw Ensemble, Slagwerkgroep Den Haag, Ensemble MAE en Klang Ensemble Berlin. Recent zong Camille de rol van Agrippina in de gelijknamige opera van Händel in een productie van het Koninklijk Conservatorium Den Haag, en maakte zij cd-opnames van onbekende werken van Antonio Bertali en Cristóbal Galán. Als lid van VocaalLAB zingt Camille in diverse producties, in het huidige seizoen onder meer in Diamanten, een eigen productie van VocaalLAB, en in A Dog's Heart van Alexander Raskatov bij De Nederlandse Opera.

Maria de los Angeles Marques Fernandez

De sopraan Maria de los Angeles Marques Fernandez is geboren in Saragossa (Spanje) waar ze op achtjarige leeftijd begon met studies piano en later koordirectie. Aan de Universiteit van Saragossa studeerde zij muziekpedagogie en tegelijkertijd hernam zij haar zangstudies. Ze behaalde haar bachelor- en masterdiploma's zang aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag, waar zij studeerde bij Diane Forlano, Sasja Hunnago, Peter Kooij en Michael Chance. In de voorbije jaren gaf zij concerten in verschillende Spaanse steden en ook in Nederland, België, Engeland, Duitsland en Frankrijk staat zij regelmatig op de concertpodia. Samen met het Orkest De Ereprijs ging zij op tournee in Oost Europa. Zij is lid van het vocaal kwintet Compagnie Bischoff, waarmee ze oude muziek vertolkt en van VocaalLAB, gespecialiseerd in nieuwe muziek, experimenteel muziektheater en elektronische muziek. Met VocaalLAB nam ze deel aan festivals als Boulevard, November Music, Gaudeamus,

Red Sound, Dag in de Branding en Feniks. Ze werkte samen met componisten als Steve Reich, Georges Aperghis en Louis Andriessen.

Arnout Lems

Bariton Arnout Lems studeerde aan het Koninklijk Conservatorium bij Wout Oosterkamp, Sasja Hunnago en Diane Forlano. Hij werkte daarnaast met Udo Reinemann, Christina Deutekom en Ronald Klekamp. Hij bouwde een grote expertise op in zowel hedendaagse als oude muziek. Hij trad in het verleden op met Cappella Pratensis, Compagnie Bischoff en het Egidiuskwartet. Nu legt hij zich toe op opera en hedendaags muziektheater, vaak in samenwerking met VocaalLAB Nederland. Hij werkte onder meer met het Noord-Nederlands Orkest, Cappella Figuralis, Orkest De Volharding, Cobla La Principal d'Amsterdam, het Ives ensemble, het Doelenensemble, Klangart Berlin, Les Percussions de Strasbourg, Neue Vocalsolisten Stuttgart en het Nederlands Bachensemble. Hij zong in een aantal hedendaagse opera's, waaronder 'Autland' van Sergej Newski (Ruhrtriennale 2009), 'Koning Willem II' van Ruud van Eeten, 'De Waterman' van Hans Koolmees (titelrol). In 2010 zingt hij onder meer in 'Blauwbaard' van Chiel Meyering met Xynix Opera.

Henry Kelder

Henry Kelder (1973) is werkzaam als pianist, dirigent, repetitor voor hedendaagse muziek, componist, kamermusicus en docent. Hij studeerde piano, kamermuziek, compositie en orkestdirectie. Hij volgde improvisatie aan de Guildhall School of Music and Drama te Londen en cursussen acteren, muziektheater en presentatie. Van 1996 t/m 2008 was hij werkzaam als hoofdvakdocent piano aan het Prins Claus Conservatorium te Groningen. Vanaf 2000 is hij werkzaam als corepetitor op het Koninklijk Conservatorium te Den Haag. Sinds 2004 is hij gastdocent piano en kamermuziek aan de University of South Florida te Tampa, USA. In 2010 is hij aangesteld als docent aan het Utrechts Conservatorium. Henry Kelder is als vaste repetitor verbonden aan het VocaalLAB Nederland. Hiermee werkte hij samen met o.a. Steve Reich, Pierre Audi, Arie van Beek, Franck Ollu en Barbara Hannigan. Met het VocaalLAB Nederland bereidde hij de afgelopen 3 jaar vele wereldpremières van hedendaagse opera's voor. Als dirigent werkte hij bij South Africa Chamber Orchestra te Pretoria, Magogo Kamerorkest te Tilburg, November Music te Den Bosch en Ruhrtriennale in Bochum. Verder werkte hij als pianist voor Holland Festival, Festpielhause Hellerau Dresden, Noord-Nederlands Toneel en tevens als muzikaal leider voor De Plaats Arnhem, THIM Muziektheater Amsterdam en Opera op Straat Amsterdam. Voor 2010/2011 staat een solotournee door de VS, CD-opnames en operaproducties in Duitsland, Frankrijk en België gepland.

MORGEN IN DESINGEL

WIBERT AERTS *viool*

K ESSL Sequitur III voor viool en live electronics (2008)

BA ZIMMERMANN Vioolsonate (1951)

FD'HAENE Wereldcreatie voor viool

KY CHONG Wereldcreatie voor viool en tape

L BERIO Sequenza VIII voor viool solo (1976)

ZA 13 MRT 2010 18 UUR / PODIUM RODE ZAAL
INLEIDING MARK DELAERE 17.15 UUR / FOYER DE KUNSTHAVEN

€ 12 BASIS / € 10 -25/65+ / € 8 -19 JAAR

MORGEN IN DESINGEL

ARDITTI QUARTET

IRVINE ARDITTI, ASHOT SARKISSJAN *viool* **RALF EHLERS** *altviool*
LUCAS FELS *cello*

I XENAKIS Trio Ikhoor (1978)

F LARA Tran(slate), kwartet nr 2 (2008)

H DUFOURT Uneasiness, Kwartet nr 2 (wereldcreatie)

H BIRTWISTLE The Tree of Strings (2008) (Belgische première)

ZA 13 MRT 2010 20 UUR / BLAUWE ZAAL
INLEIDING MARK DELAERE 19.15 / FOYER DE KUNSTHAVEN

€ 20 BASIS / € 15 -25/65+ / € 8 -19 JAAR

MORGEN IN DESINGEL

KOOR/INSECT

OLV. ERIC THIELEMANS

GRATIS

ZA 13 MRT 2010/22 UUR / PODIUM RODE ZAAL

TENTOONSTELLING

2½ DIMENSIONAL: FILM FEATURING ARCHITECTURE

04.03 – 16.05.2010

Deelnemende kunstenaars

Heinz Emigholz (D), Aurélien Froment (F), Dora García (E), Larry Gottheim (USA), Runa Islam (BAN), Joachim Koester (DAN), Aglaia Konrad (A), Guillaume Leblon (F), Dorit Margreiter (A), Matthias Meyer (D), Shahryar Nashat (CH), Olaf Nicolai (D), Sophie Nys (B), Heidi Specker (D), Joëlle Tuerlinckx (B) en Tobias Zielony (D)

Met een centrale rol voor gebouwen van onder meer volgende architecten: **Jacques Gillet (B), John Lautner (USA), Adalberto Libera (I), Robert Mallet-Stevens (F), Rudolph Schindler (A), Paolo Soleri (I), Léon Steynen (B), Ludwig Mies Van der Rohe (D) en Henry van de Velde (B).**

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Artesis Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

 PERMANENTE TOELICHTING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2009-2010 architectuur theater dans muziek

ABO

TICKETS

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be

tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28

F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knack
weekend
focus

hoofdsponsor

mediasponsors